

[Jan Kørpe Christensen]

Denne holdning har Fremskridtspartiet taget konsekvensen af. Det turde fremgå af det foreliggende lovforslag, hvori det direkte er nævnt, at en af forudsætningerne for arbejdet i et HIV-opsporings- og -forebyggelsesråd og et HIV-politisk forum er, at de involveredes personlige integritet sikres. Det er vigtigt, at arbejdet i det foreslåede råd og forum ikke udvikler sig til et generelt overvågnings- og registreringsarbejde. Det respekterer vi naturligvis at det øvrige Folketing mener, og det tilslutter vi os hermed. Arbejdet med at begrænse udbredelsen af HIV-virus og AIDS skal ikke udvikle sig til personforfølgelse.

Når disse indrømmelser var foretaget, håbede jeg, at de øvrige partier ville være så fair, at de ikke ville fælde dette forslag med den begrundelse, at sikringen af den personlige integritet ikke var tilstrækkelig i de tidligere forslag fremsat af Fremskridtspartiet. Dette er efter min mening meget unfair, og den slags politiske chikanerier er spørgsmålet for os alt for vigtigt og alvorligt til.

De eksisterende muligheder for at foretage et effektivt opsporingsarbejde er blevet kritiseret af flere, heriblandt læger, der til daglig arbejder med kønssygdomme. Flere konkrete eksempler har vist, at det er relativt nemt for involverede personer at hindre opsporingsindsatsen. Vi ved, at det er vigtigt og nødvendigt at kunne foretage en effektiv opsporingsindsats, hvis antallet af personer, der smittes med HIV-virus, skal minimeres.

I denne sammenhæng er det derfor en central erkendelse, hvis vi fra Folketingets side bevidst vælger at undlade at undersøge mulighederne for en forbedret opsporingsindsats, f.eks. gennem afvisning af det fremsatte forslag. Jeg tror, man kan sætte spørgsmålet på spidsen ved at sige, at en undladelse af at styrke opsporingsindsatsen direkte skal opvejes mod risikoen for, at nødvendigt mange smittes med HIV-virus. Kan Folketinget tage dette ansvar over for befolkningen? Det mener Fremskridtspartiet ikke, og det er en af begrundelserne for dette forslag.

Folketinget har ikke, siden smitten med HIV-virus er blevet et mere påtrængende og dagligt problem, evnet at tage initiativer, der kunne forbedre mulighederne for en mere effektiv opsporings- og forebyggelsesindsats. Derfor mener Fremskridtspartiet, det er nød-

vendigt mere dybtgående at undersøge, hvordan det forebyggende arbejde og opsporingsindsatsen kan effektiviseres og koordineres. Til dette arbejde er det vigtigt at inddrage ikke alene personer med sundhedsfaglig baggrund, men også personer med erfaringer fra uddannelsessystemet, politiarbejde, pædagogisk og retligt arbejde osv.

Hermed vil jeg tilkendegive, at vi ikke har givet et endeligt bud med hensyn til rådets sammensætning, som det har været sagt, eller udformningen for den sags skyld. Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, er vi meget åbne over for andre partiers ønsker. Hr. Tom Behnke var inde på, at f.eks. repræsentanter for Landsforeningen af Bøsser og Lesbiske mangler, og det er jeg enig i. Selv om smitemønsteret har ændret sig, så smitten ikke alene forekommer i miljøer, hvor der fortrinsvis dyrkes homoseksualitet blandt mænd, er det formentlig vigtigt at inddrage repræsentanter for netop Landsforeningen af Bøsser og Lesbiske.

Tillad mig som udtryk for vores liberale attitude at tilkendegive, at hvis der var stemning for at arbejde videre med forslaget – hvad der desværre ikke er – ville Fremskridtspartiet på det første udvalgsmøde, hvor dette forslag skulle behandles, foreslå netop denne ændring og også andre ændringer, hvis dette skulle være ønskeligt.

Vi må desværre konstatere, at forslaget – trods mange positive bemærkninger fra visse ordførere, det må jeg erkende – ikke fik den tilslutning, vi havde håbet på. Vi har gang på gang følt, at det var håbløst at komme igennem med noget for at få minimeret antallet af personer, der bliver ramt af denne sygdom, og har så prøvet at tage dette initiativ. Det har man ikke ønsket, bl.a. med argumentet om, at det var bureaukratisk, og som jeg har sagt tidligere: At netop Socialdemokratiet fremfører dette synspunkt, virker utrolig mærkværdigt, men all right, det har man ikke ønsket. Man har f.eks. fra sundhedsministerens side om smitteopsporingen sagt, at man ikke var tilhænger af, at der netop skulle sættes ind på dette område, og man har hæftet sig ved ordet i forslaget, selv om sundhedsministeren klart kom ind på, at smitteopsporingen ikke er tilstrækkelig, som den er i dag.